

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی قزوین
دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه

جهت دریافت درجه دکترای دندانپزشکی

موضوع:

بررسی میزان اعتبار روش Tanaka-Johnston جهت برآورد پهنای
مزیدو دیستال دندانهای دایمی نیش و آسیای کوچک رویش نیافته در یک
نمونه از جمعیت شهر قزوین.

استاد راهنما: دکتر وحید طالبی

نگارش :

سید حامد محمود هاشمی

خلاصه

مطالعه حاضر با هدف بررسی میزان اعتبار روش Tanaka-Johnston در برآورد مجموع پهنای مزیدیستال دندانهای دایمی نیش و آسیای کوچک در یک نمونه از جمعیت شهر قزوین صورت گرفت. در روش Tanaka-Johnston در معادله $Y=A+B(X)$ ، Y برابر است با مجموع اندازه دندانهای دایمی نیش و آسیای کوچک فک بالا و یا فک پایین در یک طرف قوس دندانی و X مجموع اندازه چهار دندان ثنایای دایمی فک پایین می باشد و معادلات مربوطه به ترتیب برای فک بالا، $Y=11+0/5(X)$ و برای فک پایین، $Y=10/5+0/5(X)$ می باشد.

جهت انجام مطالعه، پهنای مزیدیستال تاج دندانهای دایمی ثنایای فک پایین و نیش و آسیای کوچک هر دو فک مربوط به کستهای دندانی ۲۳۵ بیمار زیر ۲۱ سال، بوسیله پرگار و خط کش مورد اندازه گیری قرار گرفت.

اطلاعات حاصله نشان داد که هر چند میانگین اندازه دندانهای مورد مطالعه نسبت به میانگین های ارائه شده توسط Tanaka و Johnston بزرگتر می باشد (در مورد ناحیه ثنایای فک پایین در حدود $1/5\text{ mm}$ و در مورد ناحیه نیش - آسیای کوچک هر دو فک در حدود 1 mm) ولی معادلات Tanaka-Johnston را می توان به شکل قابل قبولی برای جمعیت مورد مطالعه، بدون آنکه همراه با overestimate باشد، مورد استفاده قرار داد. با این حال اگر از معادلات پیش بینی که براساس اطلاعات بدست آمده از همین جمعیت تهیه شده اند استفاده شود، عمدتاً نتایج دقیق تری نسبت به معادلات Tanaka-Johnston بدست می آید. این معادلات عبارتند از:

$$Y = 12/9 + 0/4(X) \text{ برای فک بالا،}$$

$$Y = 10/6 + 0/5 (X) \text{ برای فک پایین،}$$

در این مطالعه، اندازه دندانهای ثنایای فک پایین، ضریب همبستگی بیشتری با اندازه دندانهای نیش و آسیای کوچک در فک پایین نسبت به فک بالا داشت.

بررسی آماری نشان داد که اختلاف معنی داری بین اندازه دندانهای مورد بررسی در سمت راست و چپ وجود ندارد.

به جز دندان نیش، اندازه سایر دندانهای مورد اندازه گیری، اختلاف آماری معنی داری در دو جنس با یکدیگر نداشت؛ در هر دو فک تقریباً به یک اندازه، دندان نیش افراد مذکر بزرگتر از دندان نیش افراد مؤنث بود.

اندازه ۳ گروه دندان مورد اندازه گیری، در جداول احتمالات تنظیم شده نسبت به جداول Moyers بزرگتر بود و مقادیر حداقل و حداکثر از اعداد بزرگتری برخوردار بود. به نظر می رسد در محدوده ای که جداول Moyers اعداد مربوط به ناحیه ثنایایی جمعیت مورد بررسی این مطالعه را دارا می باشند، استفاده از تراز ۷۵٪ مربوط به جنس مذکر جهت پیش بینی اندازه دندانهای دایمی ناحیه نیش - آسیای کوچک در هر دو جنس مناسب باشد.